

5. Martius

Szent Adorján, vértanu.

Midőn Diokleczián császár már hetedik esztendőben üldöztetné a keresztényeket, Firmilián pedig, Palaestinának akkori helytartója, e végett sok kegyetlenséget követne el, Adorján, és társa Eubul Caesareába jövének az ottani keresztény hiveket meglátogatni. A város kapujánál utazásuk céljáról, mint idegenek, kérdeztetvén, őszintén kinyilatkoztaták szándékjokat; miért is egyenesen a helytartóhoz vitetének, ki oldalait körmös vasakkal felszaggattatván, őket vadállatok dühének kitenni parancsolá. Két nappal ezután a város egyik közünnepe alkalmával Adorján oroszlánynak vettetett; de tőle bántatlan hagyatva, karddal szúratott keresztül; társa is ugyan ott vértanu lett, mivel a pogány isteneket imádni vonakodott.

*Te mondanád, uram: aki téged akar követni, tagadja meg magát, s hordozza keresztjét; adj tehát állhatatosságot is ezen szent akaratod teljesítésére.